

VLADIMIR KOS
KO SE GRUDEN NASMEHNE

Naslov: Ko se gruden nasmehne

Avtor: Vladimir Kos

Izdala: Založba Dravlje

Odgovarja: Ivan Bresciani

Oblikovanje in fotografije: Mihaela Svetek

Tisk: Formatisk d.o.o.

Cena: 8 EUR

Več o knjigah Založbe Dravlje in naročila na www.zalozba-dravlje.si

Ljubljana 2019

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1

KOS, Vladimir, 1924-

Ko se gruden nasmehne / Vladimir Kos. - Ljubljana :
Založba Dravlje, 2019

ISBN 978-961-6748-57-5

COBISS.SI-ID 300702464

Vladimir *Kos*

*Ko se
gruden
nasmehne*

TOKYO 2018

Založba Dravlje 2019

VSEBINA

To je tudi moja pesem	9
Človek, ki nosi ljubezen	10
Ob plesni dvorani valov	11
Očarljivo in resnično	12
Najin smehljaj	13
Besede razodevajo	14
Skrita sreča	15
Smehljaj ponočnega neba	16
Oranžno-rdeče-rumena kamelija	17
Neko belo jutro	18
Kaj vetrc mrmra	19
Je še en Gost	20
Zvezdne smeri: prav nad nami	21
Srce jih odkriva	22
Interludij na harfi	23
Sen brez sanj	24
Na záplati med skalami	25
Kot tisti novi dan med oljkami	26
Še enkrat: po trubadursko	27
Povratak v jeseni	28
Gobe v smetani	29
Bo tókrat ena-in-pol-kitica dovolj?	30

A ti ostani živ!	31
V luč odeti spev	32
Dve vererici in december	33
O svodu, ki je zemljin baldahin	34
Pečarovci pri pri Svetem Sebeščanu	35
Začaran krog	36
Naj to še ênkrat zapojem	37
Med zvezdami pod podeželsko nočjo	38
Srcé uteh	39
Včasih so mokre še zvezdic oči	40
V zlati tihoti	41
Nepovabljena	42
Prasimfoníja	43
Vsaj za eno prošnjih svečk	44
Turkizno zeleno	45
In luč na tleh	46
Ob zadnjem cvetu v vazi	47
O dežju se da peti	48
Po biserno belih nevidnih poteh	49
Začasno slovo	50
Vina rubinasto vneti smehljaj	51
O srčnih zaklopkah	52
Če zraka biló bi ne na razpolago	53
Leonocija	54

Ljubi sveti Sirakúžanki	55
Mozaik vrtov	56
Predzadnja pesem	57
Ko se gruden nasmehne	58

Človek, ki nosi ljubezen

Oj, jašek svetlobe na gozdni livadi,
pozdravljen v imenu dveh zlatih cvetic!
Še zmeraj cvetite s smehljajem pomladi,
čeprav je jesen in so veje brez ptic.

Oj, jašek svetlobe, gotovo poznata
obisk tvoj iz daljnih skrivnosti neba ...
Se srečni mi zdita, in z njima še trata,
in mravlja - obstala je s troho lesá.

Oj, jašek svetlobe na gozdni livadi,
kako spremenjeno je vse v svet svetilk!
Še pismo, odvrženo stézi k ogradi,
še kapljice rosne draguljasti lik.

Čuj, jašek svetlobe: некоč se premikal
kot ti bom! In vsak, ki ostane Mu zvest,
Človeku – Bogú: ki je živa nalika
človeka, ki nosi ljubezen Nebes.

Ko se gruden nasmehne

Oj, listopad, s harfo te čakava v megli,
ki že obiskála je rož pušeljce,
že dežni so biseri v veje se ulegli,
le sveče v svilenem kimónu še spe.

Vsi vemo, da skrivaš jo: melanholijsko.
In vendar z njo vračaš se k zibkam grobov ...
Zvedriti te hočeva s to melodijo,
ki poje: umreti je – iti Domov.

Oj, listopad, onkraj trenutka ločitve
nas čaka: Ljubezen. Že od vekomaj!
Nedeljske spominjaš se osvoboditve?
Ne več? Kaj pa Deteta v eni od staj?

In gruden nasmehne se; zre poroščeno;
le ena snežinka se k njemu prižme.
Bo našel kdo kdaj – za Ljubezen zameno?
Za Tisto: umret prav za vsakogar gre.

